

ANTON ŠTRUKELJ

SVETO OBLIČJE

VRTNICE ZA LETO 2026

salve

Spremna beseda

Že od nekdaj je človek želel gledati Božje obličje. Mojzes, voditelj starozaveznega izvoljenega ljudstva, je celo prosil Boga, naj mu omogoči, da bo videl njegovo obličje. Bog je njegovo prošnjo uslišal le delno; smel je gledati Boga »v hrbet«. Nam še to ni mogoče, kajti Bog je duh in ga v zemeljskem življenju ni mogoče gledati. Gledali ga bomo v večnem življenju. V sklepnicah Molitvenega bogoslužja je za zveličane zagotovilo: »Gledali bodo Gospodovo obličje in njegovo ime bo na njihovih čelih.« V Katekizmu katoliške Cerkve beremo: »Hrepenenje po Bogu je zapisano v človekovo srce, kajti človek je ustvarjen od Boga in za Boga; in Bog ne neha pritegovati človeka k sebi, in samo v Bogu bo človek našel resnico in srečo, ki je ne neha iskati« (KKC 27).

Bog sam nam je priskočil na pomoč. Poslal je svojega Sina, ki se je učlovečil. Jezus Kristus je pravi Bog in pravi človek. V času njegovega zemeljskega življenja so mnogi videli njegovo človeško obličje: kot otroka v Marijinem naročju, Jožefovega pomočnika pri tesarski obrti, zlasti pa v času njegovega javnega delovanja, ko so se ob njem zbirale velike množice in rade poslušale njegovo gorečo besedo, potrjeno s čudeži. Ob trpečem in vstalem Gospodu

so se množice zmanjšale; po vstajenju se je prikazal le nekaterim izbranim. Povsod isto obličje, a vendar povsod drugačno. Ko ga je mati Marija rodila, je prva zagledala obraz Novorojenega. Pomislimo na veselje sv. Jožefa, angelov in pastirjev, ko so se srečali s prisrčnim Detetom Odrešenikom, ki je zasijal v zemeljskem uboštvu. Zamislimo se v številne množice, ki so ga rade poslušale in občudovalle njegove čudeže. Njegovo izmučeno krvavo obličje na križu nam razkriva, do kod sega Božja ljubezen.

Kristusovo sveto obličje je spodbuda in opora naši veri, upanju in ljubezni. Hkrati nas vodi do Očeta, do njegovega nevidnega svetega obličja. Zelo uspešna je pot k Očetu, če se sklicujemo na Kristusovo krvavo obličje, saj je On edini srednik k Očetu in naš odrešenik. Če Očetu kažemo to obličje, bo našo molitev gotovo uslišal. Sklicevanje na Jezusovo sveto obličje je tudi pot do človeka, do njegovega srca in njegove rasti v svetosti.

Jezus je zdaj poveličan v nebesih. Kakšna je za nas pot do njegovega svetega obličja? Čim bolj se hranimo s Svetim pismom, tem bolj odkrivamo Jezusovo in po njem Očetovo obličje. Dejavno sodelovanje pri sveti maši je duhovno zrenje Svete Trojice. Kristjanova rast v svetosti je rast v deležnosti pri Jezusovem svetem obličju. Poglobljeno sodelovanje s cerkvenim letom je kontemplacija Kristusovega svetega obličja. Sodelovanje pri različnih pobožnostih nas prav tako vodi do Kristusovega obličja. Pomislimo na rožni venec, križev pot, različne litanije, svete ure itn.

Z letošnjimi vrtnicami nam je dr. Anton Štrukelj bogato pogrnil mizo branja in poslušanja vrtnic, prepleteno s številnimi svetopisemskimi mislimi. To je duhovna hrana, ne samo za letošnji mesec junij, ampak za vselej, kadar želimo zreti v Jezusovo sveto obličje. Naj nam ne bo škoda časa za to.

P. ANTON NADRAH, OCIST

»Marija, pokaži na Jezusa!«

»Blagor vašim očem, ker vidijo, in vašim ušesom, ker slišijo! Kajti resnično, povem vam: Veliko prerokov in pravičnih si je želelo videti, kar vi gledate, pa niso videli, in slišati, kar vi slišate, pa niso slišali« (Mt 13,16-17).

To blagrovanje velja najprej Jezusovi materi Mariji, ker je prva smela gledati Jezusovo obličje. Neka žena iz množice je po pravici blagrovala Gospodovo mater (prim. Lk 11,27). Na prvi dan leta častimo Božjo Mater in slišimo besede blagoslova: »Gospod naj obrne svoje obličje k tebi in ti podeli mir« (4 Mz 6,26).

V letošnjih Vrtnicah bomo premišljevali o svetem obličju: o obličju Boga na obrazu Jezusa Kristusa. Češčenje Jezusovega Srca smemo povezati s češčenjem svetega obličja. Celotno svetopisemsko zgodovino moremo brati kot napredujoče razkrievanje Božjega obličja vse do njegovega popolnega razodetja v Jezusu Kristusu. »Ko je nastopila polnost časa, je Bog poslal svojega Sina, rojenega iz žene, podrejenega postavi« (Gal 4,4). Božje obličje si je privzelo človeško obličje: moremo ga pogledati in spoznati v Sinu Device Marije, ki jo zaradi tega častimo z vzvišenim naslovom »Božja Mati«. Marija, ki je v srcu ohranila skrivnost božjega materinstva, je bila prva, ki je videla obličje učlovečenega Boga v blagoslovljenem sadu svojega telesa.

Marija ima čisto poseben in edinstven stik s svojim Novorojencem. Zato jo smemo prositi: Marija, pokaži nam Jezusa, blagoslovljeni sad svojega telesa. Pokaži nam Jezusa. Vodi nas k njemu. Uči nas spoznati in ljubiti Jezusa!

Prvi obraz, ki ga otrok vidi, je obraz matere. In ta pogled je odločilen za otrokov odnos do življenja, do sebe, do drugih, do Boga. Človekovo najgloblje hrepenenje je želja po gledanju Boga. »Radi bi videli Jezusa« (Jn 12,21). Tako prosijo ljudje in prosimo mi. Jezus odgovarja: »Kdor je videl mene, je videl Očeta« (Jn 14,9). Jezus je namreč »podoba nevidnega Boga« (Kol 1,15), »On je odsvit Očetovega veličastva in podoba njegovega bitja« (Heb 1,3). Njegovo obličje »želijo gledati angeli« (1 Pt 1,12).

Božja Mati je najgloblje zedinjena z Jezusom, učlovečeno Besedo. Zato je potrebno, da se pustimo Devici Mariji voditi za roko, ko premišljujemo Kristusovo obličje: veselo, svetlo, žalostno in častitljivo obličje. Kdor tako kakor Marija in skupaj z njo zvesto ohranja in premišljuje Jezusove skrivnosti, si vedno bolj privzema njegovo čutenje in mišljenje ter mu postaja podoben. Presveta Marija je pred nami, nas podpira in spremlja, ko zremo in premišljujemo Kristusovo obličje in v Kristusu Očetovo obličje. Prosimo Marijo, naj razsvetli naše oči, da bomo znali prepoznati Kristusovo obličje v obličju vsake človeške osebe.

Srce Jezusovo, Sinu večnega Očeta – usmili se nas.